

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

13. Secundum Breve S. D. N. Innocentij Papæ ad Regem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

ipsa Oratori Majestatis Tuæ Nobili Viro Duci d' Estrées, ut ad Te pluribus referret, itidémque Venerabili Fratri, & Archiepiscopo Adrianopolis Nuntio apud Te nostro; quem ut de tota re differentem, diligenter & benignè, pro more Tuo velis audire vehementer à Te petimus, ac Majestati Tuæ Apostolicam benedictionem impertimur.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 12. Martij 1678. Pontificatûs Nostri anno secundo.

Marius Spinula.

Documentum XIII.

Secundum Breve Sanctissimi D. N. INNOCENTIJ PP. XI. ad Regem Christianissimum.

21. Sept. Anno 1678.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

INNOCENTIUS PP. XI.

Charissime in Christo Fili noster, salutem & Apostolicam Benedictionem. Ex litteris quibus Majestas Tua ad nostras quintâ Aprilis datas respondit, & ex ijs quæ ad Nos retulit venerabilis frater Archiepiscopus Adrianopolitanus, eò rem adductam videmus, ut Nos vel officio nostro deesse, retinendo verbum in tempore salutis, vel Tibi fortasse molestiæ esse cogamur. Sed dabis, Charissime Fili, pastoralis officij debito, dabis paternæ sollicitudini atque amoris in Te nostro, si Te malè consulentium culpâ, in summo æternæ salutis periculo constitutum videntes, opportunè importunè instamus & obsecramus, clarâ voce clamantes, ut è tam præcipiti loco pedem referas. Duo in primis

primis Tibi pro veris atq; indubitatis affirmari cognovimus
 ex Tuis litteris. Primum quidem Regaliæ jus (uti nuncu-
 pant) in Ecclesiis Galliæ universas Majestati Tuæ compe-
 tere, tanquam Regiæ coronæ insitum, & innatum : deinde
 clarissimos Reges Majores Tuos jus illud, & exercuisse dum
 viverent, & ad Te morientes hæreditario ordine transmi-
 sisse : quibus à Te creditis, minimè miramur, si ad ea pro-
 gressus fuisti, quæ talium principiorum consentanea erant.
 Veruntamen illa tam aliena à vero sunt, ut nihil magis.
 Nemo enim sanæ mentis & doctrinæ ausit in dubium revo-
 care, nullum sæculari potestati in res sacras jus esse, nisi
 quatenus Ecclesiæ indulsit autoritas. Hæc autem non so-
 lum Galliæ Regibus non indulsit, ut Regaliam prædictam
 extenderent ad Ecclesias illi oneri non assuetas, sed etiam
 id fieri apertè vetuit in Generali Concilio Lugdunensi,
 quod Gallia imprimis veneratur, ac sanctum habet. Reges
 verò prædecessores Tuos quotquot fuere, ejusdem Concilij
 dispositionem religiosè semper & per quadringentorum
 ferme annorum spatium custodivisse, & si quis eorum de
 illa infringenda cogitavit, re melius pensatâ, ab incepto
 destitisse, audimus in confesso esse apud omnes Scriptores
 præsertim Gallos, & Regia ipsa tabularia ad oculum de-
 monstrare. Quamobrem pati non possumus nec debemus.
 Majestati Tuæ obrudi errorem tam manifestum, tam con-
 scientiæ Tuæ, tam Galliæ Regno, tam Ecclesiæ universæ
 perniciosum. Semel enim admisso, licere Majestati Tuæ
 adversus Generalis Concilij Lugdunensis decreta, adversus
 Regum majorum Tuorum exempla, adversus ipsam rerum
 sacrarum naturam & primigeniam Ecclesiarum liberta-
 tem, invehere jus Regaliæ in eas quoque Ecclesias, quæ hu-
 jusmodi oneri obnoxia numquam fuere, idque palam dis-
 sentiente

sentiente & reclamante, & ineluctabilem cœlestis iræ animadversionem multis cum lacrymis denuntiante Romano Pontifice, ad quem sicut vetus consuetudo poscebat nonnulli Galliæ Episcopi à Metropolitanorum sententijs appellârunt: nemo non videt, quæ inde Ecclesiæ Catholicæ deformatio ac ruina, quæ sacrarum ac profanarum rerum confusio, sublato quodammodo inter spiritualem ac secularem potestatem pariete medio, sit consequutura, non in Gallia solum, sed in omnibus alijs Christiani orbis provincijs, manante in dies latius exempli autoritate. Accedet ad hæc (nisi error tam absurdus ac tam certus corrigatur) gravis jactura, & periculum animarum in isto Regno. Illi enim, quos Majestas Tua vacantium Ecclesiarum fructibus auget, in quibus Ecclesijs jus illud locum non habet, cum progressu temporis vel monitu Sacerdotum, quibus arcana conscientiæ suæ detegunt, vel etiam ipsi per se (ut in re clara & aperta) viderint, in quos se laqueos induerint, & in quod animam suam perditionis æternæ discrimen adduxerint, tot censuris adeoque tot sacrilegijs obstricti, tot illicitè perceptis bonis Ecclesiæ, quæ restituere cogantur, incredibile dictu est, quâ animi perturbatione, quibus conscientiæ terroribus agentur, Regiam beneficentiam Tuam magni infortunij loco habituri. Quorum profecto malorum & discriminum culpam (nisi providè arceantur) Majestas Tua haud dubiè in districto DEI judicio sustineret. Vehementer itaque Majestatem Tuam rogamus, ut proximâ animi Tui æquitate & sapientia, rem seriò perpendas, ac si innumeris amplissimi Regni Tui negotijs impedis, quominus eam per te cognoscas, viros aliquos, non tam doctrinâ, (quæ non adeò magna requiritur ad hujus causæ cognitionem) quàm pietate fidèque præstantes confulas:.

Gg

fulas:.

Gallia
indicata
Ca III
233

fulas: vel, si placet, evolvas Acta ipsa Cleri Gallicani nuper impressa, quæ Tibi rei veritatem luculenter aperient. Quâ cognitâ, minimè dubitamus, quin Majestas Tua illico declaret, nihil sibi majori curæ esse, quàm reddi Deo quæ Dei sunt, à quo tantas opes, tam splendidum amplumque Regnum, & omni Regno potiora tot præclara animi corporisque bona accepisti. Longius fortasse quàm patitur vel evidens causæ justitia, vel egregia virtus Tua, in hoc argumento immoramur. Verùm non ut confundamus Te hæc scribimus, sed tanquam Filium Charissimum monemus, animo reputantes, nihil prodesse homini, si univèrsùm mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Speramus, Charissime Fili, opus non fore, ut novis eximiam Religionem æquitatemque Tuam precibus in hoc negotio interellemus. Ea cæteròquin est rei magnitudo, in qua non Gallicanæ solùm, sed totius Ecclesiæ dignitas salûsque vertitur, ut pro Apostolici officij nostri munere, extrema potiùs pati omnia, quàm causam istam negligenter agere debeamus. Reliqua super hoc argumento accipies à præfato Nuntio nostro, ac Tibi Apostolicam benedictionem perpetuo cum felicitatis Tuæ voto conjunctam amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Septembris 1678. Pontificatûs Nostri anno tertio, missum verò die quartâ Januarij 1679.

Documentum XIV.

Tertium Breve Sanctissimi D. N. INNOCENTII
PP. XI. ad Regem Christianissimum.

25. Decemb. Anno 1678.

Charis-